

הכנסת השמונה-עשרה

מאיר שטרית

הצעת חוק של חבר הכנסת

2816/18/פ

הצעת חוק איסור לשון הרע (תיקון – מסירת פרטי גולש בידי ספק שירותי אינטרנט), התשע"א-2011

הוספת סעיף 12א¹. בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965¹, אחרי סעיף 12 יבוא:

"מסירת פרטים 12א. (א) אדם הרואה עצמו נפגע מלשון הרע, כאמור מזהים בידי אתר האינטרנט וספק שירותי אינטרנט (א) אדם הרואה עצמו נפגע מלשון הרע, כאמור בחוק זה, שפורסם באתר אינטרנט המתעדכן לפחות פעם ביום ולא ניתן לזהות את יוזם הפרסום מתוכן הפרסום, רשאי לפנות בתוך שישה חודשים ממועד הפגיעה לבית משפט השלום המוסמך לדון בבקשה כדי שיוציא צו שיורה למנהל אתר האינטרנט וספק שירותי האינטרנט המספק שירות גישה או שירות אירוח, למסור לידי הנפגע פרטים שיש בהם כדי לזהות את יוזם הפרסום (בחוק זה – צו גילוי).

(ב) בית המשפט שאליו הוגשה בקשה להוצאת צו גילוי, ידון בבקשה לא יאוחר משלושים ימים ממועד הגשתה.

(ג) בית המשפט רשאי ליתן צו גילוי אם הוכח להנחת דעתו כי קיים חשש של ממש שתוכנו של המידע שפורסם מכיל לשון הרע על מגיש הבקשה והתשתית העובדתית שהונחה לפניו מקימה עילת תביעה לפי חוק זה.

(ד) קבע בית המשפט בצו גילוי כי הגופים המנויים בסעיף קטן (א) יימסרו את המידע שבידם לנפגע, רשאי הוא לחייב את הנפגע בתשלום הוצאות איתור המידע, כפי שייקבע בצו.

¹ ס"ח התשכ"ה, עמ' 240.

(ה) הוציא בית המשפט צו גילוי כאמור בסעיף זה, רשאים הגופים שנדרשו למסור את המידע לבקש מבית המשפט לקיים דיון במעמד הצדדים לצו בתוך שלושים ימים מיום הוצאת הצו.

(ה) שר המשפטים יקבע הוראות לעניין הגשת בקשה לצו גילוי."

דברי הסבר

אתרי האינטרנט הפכו בעשור האחרון לאמצעי התקשורת ומאגרי המידע הפופולאריים ביותר בעולם. הגולשים ברשת האינטרנט יכולים להביע דעה 'און-ליין' בכל נושא ובכל עת. באתרים רבים, עומדת בפני הגולשים האפשרות להוסיף תגובות מהירות לקטעים המתפרסמים באתר, הנקראות גם "טוקבקים". מעצם מהותה, רשת האינטרנט היא סביבה פרוצה, וקשה מאוד להחיל על כלל המשתמשים בה את כללי האתיקה ואת נורמות ההתנהגות המקובלות. המצב המשפטי בתחום מקשה עוד יותר על אכיפת שימוש נאות ברשת. כיום, החוק לא מאפשר לדרוש ממנהלי האתר או מספק האינטרנט לחשוף את זהות המגיב. למעשה, כך נוצר "עולם תגובות אינטרנטי" ללא ביקורת או אכיפה של הסדרים הקבועים כיום בחוק, כמו איסור לשון הרע.

הצעה זו מבקשת להסדיר את הבעיה מבלי לגרוע מזכויותיו של הגולש, תוך יצירת איזון בין זכויות הצדדים: זכותו של הגולש לחופש ביטוי וזכותו לאנונימיות לא תיפגע אלא אם הוא מבקש להעלות תגובה פוגענית הכוללת הוצאת לשון הרע.

לפיכך, מוצע כי אם אדם פרסם הודעה שיש בה לשון הרע כנגד אדם אחר, יוכל הנפגע לדרוש ממנהל האתר ומספק האינטרנט לקבל את זהות המפרסם על מנת שיוכל להגיש תביעה נגד הוצאת לשון הרע ולהתיר למנהלי האתר ולספקי האינטרנט לחשוף את זהותו של מגיב שעבר על החוק ופרסם תגובה פוגענית.

נושא הגברת אחריותם של מפיצי מידע פוגעני באתרי אינטרנט באופן אנונימי כבר הוצע בכמה הצעות חוק שלא הבשילו עד כה לחקיקה – ביניהן, הצעתו של חבר הכנסת יואל חסון (פ/3171/17), הצעתו של חבר הכנסת מסעוד גנאים וקבוצת חברי כנסת (פ/2534/18) והצעתו של חבר הכנסת זבולון אורלב (פ/2476/18).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ"ז בטבת התשע"א – 3.1.11